

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Losonezi-utca 24. sz. a. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R. szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetmény-, nyiltér- és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petítor terfoglata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legezélszerűben postautalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Csoport- vagy kör-adóvégrehajtó.

Ghiczy Kálmán, pénzügyminiszter korában azt hitte, hogy az adófelügyelőségek és illetékkiszabási hivatalok felállítása, s rendszeresítése által mindent megtett, mit a közadók biztosítása s behajtása körül a kinestár érdekében megtenni kellett.

Nagyon esalódott.

A rimaszombati kir. adófelügyelő ur ezen intézkedéssel, s a közadók behajtását szabályozó 1876. évi XV. t. cz. §§-aival nem elégszik meg; neki gyökeresebben ható reformra van szüksége, hogy a kinestár követeléseit utolsó garasig behajthassa. Szerinte a szolgabíró, körjegyző, községi bíró nem eléggé alkalmas közegek e célra. Ezek a prés esavarásba már belefáradtak.

Uj, hatékonyabb eszközre van szüksége, mely ellenállhatlan, elkophatatlan, kifáradhatatlan, hajlíthatatlan, s meglágyíthatatlan.

„Az adóbehajtás rendszeresebb, s sikeresebb“ fogatosítása céljából más végrehajtói közegeket szándékozik teremteni, és pedig oly számban, hogy egy-egy községcsoportra (talán egy-egy körjegyzőségnek megfelelő csoportra) egy-egy végrehajtó jusson.

Szándékának a szolgabírákhoz intézett következő felhívásban adott kifejezést:

„6200/882. sz. — Azon célból, hogy egyrészt az adóbehajtással megbízott községi közegek feladata a cél lehető biztosítása mellett megkönnyíttessék, másrészt pedig a községi előjárók az állami végrehajtók tetemes költségeinek megtérítése alól az adóbehajtás rendszeresebb és sikeresebb fogatosítása által magokat felmenthessék, jónak találnám azt, hogy az érdekelt községek csoporton vagy járásokonként együttesen rendes végrehajtó közegeket alkalmaznának.

Hogy tehát azon tárgy ugy elvben, mint kivitel módosításaiban kellően megbeszélthetessék, illetőleg megállapodásra juttathassák, — felkérem tekintetes szolgabíró urat, miszerint a járáshoz tartozó községi és körjegyzőket bírákkal együtt f. hó 19-én d. e. 9 órára, hivatalos helyiségében közös tanácskozmány, esetleg határozathozatal végett összehívni sziveskedjék, a mikor is ott személyesen megjelenni fogok. — Rimaszombat, 1882. július 11. Bresztovszky, k. adófelügyelő.“

Az idő jól el van találva e reformeszméknek kiviteléhez. Gazdag aratás ígérkezik, s ilyenkor a magyar ember, túlaradó jó kedvében mindenre rávehető.

Hiszen csak vagy 30 végrehajtó díjazásáról van szó. Bagatell dolog egy nagy vármegyének. A concurrensok száma meg — legio.

A terv, — tán a tervezőnek intencióján kívül — ezekre is áldást hozónak ígérkezik.

Az adózó polgárok erszénye, díjazási képessége: alárendelt kérdés. Bár mily megrakott szerre mindig elfér egy villa széna.

Ily nagyszerű reformeszmé megér egy k. tanácsosi címet, vagy egy vaskorona rendet, mely aztán gradus ad Parnassum.

Az idézett felhívás egyik indokaként „a községi közegek feladatának megkönnyítése“ is hangsúlyoztatik.

Hát ez is üdvös szándék! Még üdvösebbnek bizonyulna be: alkalmazni ezt az alispánnal, megyei jegyzőknél, szolgabíráknál, árvaszéknél, stb. stb., első sorban azonban adófelügyelőknél; ezek mellé is oly lógókat applikálni, kiknek segítségével „feladatuk megkönnyíttetik“ — a cél is, t. i. a munka teljesítése biztosítottatik. Itt is csak a díjazás eszük kérdés alá, a min fennakadni gyengéség volna.

Tehát szerencsétlenül fog bennünket adófelügyelő ur egy ujdont-ujj intézményével! Neve lesz annak: Csoport- vagy kör-adóvégrehajtó.

Szépen hangzik!

De nekem mégis volna pár szerény megjegyzésem az adófelügyelő ur eljárására nézve.

Ó ugyanis, famosus felhívásában a körjegyzőket és községi bírákat nemesak tanácskozmányra rendelteti be, hanem esetleg határozat hozatalt is helyez kilátásba, hogy aztán a határozatot mint „fait accomplie“-t mutassa be az érdekelt közönségnek.

Hát az adózó polgárság akarata ignoráltatik? Ez talán még sem egyeztethető össze alkotmányunk azon sarkalatos elvével, mely szerint: semmit rólunk nélkülünk. Ez az egyik megjegyzés.

A másik az, hogy új hivatali rendszeresítése a törvényhozás, illetve a megye közgyűlésének hatáskörébe tartozván, — adófelügyelő ur, mint az állami végrehajtó hatalomnak egyszerű közege tullepelt

azon a határon, melyet a törvény eszelekvőségének kijelöl.

A harmadik megjegyzés de nem fűzöm tovább.

Megyénk alispánja, s közigazgatási bizottsága alkalmasint — habár utólagosan — nyernek ezen eljárásról tudomást, s reményleni lehet, hogy azt megfontolásuk tárgyává teszik.

Az igaz, hogy a régi jó világban, még az adminisztrator, vagy királyi biztos sem kicsinyelte volna annyira a helyhatósági önkormányzatot, hogy annak mellőzésével ily irányban még csak előintézkedést is tegyen; vagy ha igen, gravamen alakjában terjesztetett volna az országgyűlés elé.

De hát:

„Nem ugy van már, mint volt régen,
Nem az a nap süt az égen.“

Arabi pasa sem respektálta a khedive fenséges állását, — s Alexandria rommá lövetett.

Valaki.

A közigazgatási bizottság havi-ülése.

A gömörmegyei közigazgatási bizottság f. hó 10-én tartotta rendes havi gyűlését ml. Fáy Gusztáv főispán elnöklése alatt. Első sorban az igazolások vétettek tárgyalás alá s Groó Vilmos kir. tanfelügyelő távolléte igazolatott. Ezután felolvastattak az elnökileg elintéztet ügyek számszerint 15, nagyobb részt az alispán hatáskörébe utalt ügyek, melyek leginkább a hadkötelek alóli elboesítás és kiveteles nősülési engedélyek megadására vonatkoznak. Az alispán mint előadó 19, mint az erdészeti albizottság elnöke 12 ügyről referált. Az adófelügyelő jelentése szerint a múlt évi 184.390 frt egyenes adóhátrálék s a f. évre kivett 356.468 nem különben a f. évi pótelőírások: 1837 frt, így összesen 542.695; frt befizettetett május végeig 229.701 frt, június havában 27811 frt, összesen 257.512 frt, maradt hátrálék: 280011 frt. — A hadmentességi díjakból: 38.893 frtból befizettetett: 11.476 frt; hátrálék: 27.417 frt. A kivett egyes adónemeket tekintve a földadó 1041 frt 17½ kr. kevesebb a f. mint a múlt évben; a II-ed osztályu kereseti adó 323 frt, a nyilvános számadásokra kötelezett vállalatok adója 286 frt 63 krral, bánya-adó 1371 frt 25 krral, a fegyver-adó 41 frttal csökkent. Ellenben emelkedett a házostály-adó; 176 frt 20 kr., házbér-adó 363 frt 73 krral, a III-ad osztályu kereseti adó 3291 frt 92 krral, a IV-ed osztályu ker. adó 181 frt 05 krral, a kamat- és járadék-adó: 4119 frt 08½ krral. — Gömörmegye fizet ez évben a volt Tornából átcsatolt hét községgel együtt összesen 712.936 frt 64 kr. adót s így 21890 forint 64 krajczárral többet, mint 1881-ben. A tanfelügyelő jelentése szerint megyénk-

kezet eszokolva a hölgyeknek meghatott kedélyvel indult im lakásomra.

Másnap ismerősimnek elbeszéltem, hogy mily tévesen itélik meg azon kedves családot.

Akadnak ugyan, kik nem igen akarták elhinni állításomat, és különösen Ernő, kivel szintén találkoztam ugyancsak bizonyítottam, hogy a konkolyt ő, sokkal jobban elhintette, hogy azt egészen kiirtani lehetne.

De mondjad csak édes Ernő miért teszed ezt? miért akarod a világ előtt kedves nővéredet eltemetni erkölcsileg?

Miért? miért? hát azért és punktum. Felelé meglehetősen közönyösen, s ott akart hagyni, de én visszatartottam őt, s felszólítottam nem jönn-e velem egyik vendéglőbe, mire ő a legnagyobb örömmel rá állott, igen szivesen, csak fizess — mondá.

Ne busulj, én ha meghitalak tudni foglak ellátni, betértünk a vendéglőbe, és én két üveg bort rendeltem a legjobból.

Midőn az üveg tartalma majdnem fogytán volt, azt kérdi Ernő, tudni akarom-e miért teszi azt a rágalmat nővéred szemben? „nem csak nem is gondolhatom“ feleltem, kérlek tudasd azt velem.

— Hahaha! — nevetett, — nem sok az barátom, csupán az, hogy ha neki nem lesz becsülete, nem fogja nagynéném reá hagyni ezreit következkéskép én réám hagyja. Már pedig senki sem veszen el egy szép leányt is csupán szép szeméiert, vagyon és erény nélkül, így szépen ő ott-hon vanül, és én az ő részét is elkártyázhatom.

— De hozass még egy üveggel, — midőn a második üveg tartalmát kezdte fogyasztani, így folytatá: — Pajtás, ha nem kártyáztál, nem lehet fogalmad a valódi férfi élvezetes időöltésről. Nyerni és mindent nyerni, ezt vigyorogja minden kártyaszem neked, gazdaggá léssz, ha ma nem, holnap, ha holnap nem, azután, — csak rajta egy-kettő, tedd fel még az utolsó is, tedd fel azt a szép leányt is, a melyiket megirigyelnek az angyalok a földtől, ha elveszett ma; majd visszanyered holnap . . . De servus én megyek, mert engem várnak, — ezzel elrohant, engem ott hagyva.

T Á R C Z A.

Ki a vivát?

A „Rimaszombati irodalmi-kör“-ből.

Kevés becsi van a kisvárosi lapnak; Elismerést vagy pénzt rá keveset adnak. Tartalmazhat cikket akármily thémáról, Ha figyelnek is rá, — de csak ugy félvállról; A szerkesztő mégis az írásba merül: — Mondjunk neki „éljen“, hisz nem sokba kerül.

Hogy e lap talán hoz ránk valami áldást? Nem biz a; nem ér egy irlgalmas kiáltást. Malitiozus is, mert vasárnap hordják, Az édes pihenést teljesen elrontják. A ki mégis marad e lap olvasója, Legyen neki „éljen“ a jutalmazója.

Sokan vagyunk, kik pénzt rosz helyre dobálunk, Sok rosz közt egy az is, hogy praenumerálunk. De erre kevés kell, bárki könnyen bírja. Ha egyéb nem is lesz, lesz sok rosz papírja. Csakhogymégis a ki mindig előfizet, „Éljen“ t kiáltunk rá, nem egyet, — de tizet.

Méltánylom e hármas virtust mindenikét, Nem tagadtam el az éljenből egy igét. De aztán a ki ír, fizet, olvas — arra — Hogy rá is mutassak itt mindjárt magamra, — A ki ama három kint együtt szenvedem, Azt mondanám: annak „hármas éljen“ legyen.

Naplómból.

(Vége.)

Óh gonosz világ! ha tudnád mily bünt követesz el rágalmaddal, midőn ily ártatlanokat elitélsz, bizonyára saját magad előtt pirúlnál.

Ne könyezzen édes Gyulám, álljon fel, én magának sokat akarok elbeszélni. Emlékezhetik fiamra, együtt jártak iskolába; szegény atyja a tiszteletes úr tanította szünidőkön mindkettőjüket, de ő már gyermek korában nem szerette a könyvet, verekedő heves természete volt, és a hogy nőtt ugy nőtt vele rosz természete is. férjem ugy is gyenge ember lévén nagyon busította azon tudat, hogy egyetlen fiába csak szomorúsága van, nemsokára belehalt.

Magam maradtam a hat éves Lenkével. Darvasi kastályunkat a külső birtokkal együtt eladtam, és ide jöttem lakni, de fiam folyvást a rosz uton haladt, hiába kértem, hiába könyörgött leány testvére, hogy ne hozzon szégyent a fejére, ne tegye tönkre az ő becsületét, mind hiábavaló volt. — Minden héten eljön kétszer-háromszor két korhely lump barátjával és itt dözsol reggelig, ha ilyenkor mondom miért nem őrzi testvére jó hírnevét, „azt nem is kell, feleli olyankor vissza, mert az emberek engem Lenke régi udvarlójának tartanak, mit a világért sem akarnék, hogy ne higyenek, hisz az nekem rendkívül hízelgő, ha ilyen szép leány a kedvesem.“

A szegény nő nem tudott tovább beszélni, hangját elfojtá a zokogás. — Én is könyeztem eszembe jutott a dal: „Temetésre szól az ének“

Küzdje le felindulását asszonyom, és kegyed is Lenke kisasszony vigasztaljuk meg ezt a sokat szenvedett jó anyát. Fogadja asszonyom hálás köszönetemet nemes bizalmáért, én beszélni fogok Ernővel, és ha szépen nem teszen eleget kérelmemnek, akkor majd erőlyesen végzek vele. Most Isten önökkel, legyen szabad többször is meglátogatnom, és szives szolgálatomat bármily esetre felajánlom, mondám, és

ből 8 tanító vesz részt a Losonezon tartott póttanfolyamon. Ugyanezen jelentés szerint Bednárk István antalfali tanító daczára, hogy többször fel lett szólítva a tanfolyamok látogatására a menyében magyarul nem tud s ez uttal sem jelentkezett, az illető egyházi hatóságnak feljelentett. — (Mi részünkről megvárjuk, hogy az ilyen egyén lába alá uti laput kössenek minél előbb. Szerk.) Tiszolozon magyar iskolát fognak már a jövő ősszel megújítani. A főorvos jelentés szerint 34 könnyű 3 súlyos sérelem, fordult elő, orvosrendőri hullaszemle 1 izben, törvényszéki hullabontás 3, rendőri hullabontás 3, öngyilkossági eset 1 fordult elő. A betegesedések kevesedtek, a halálozás a lefolyt hóban igen csekély volt. A kir. ügyész jelenti, hogy a lefolyt hóban vizsgálat alatt volt 19 férfi és 1 nő, ezek közül büntetésbe ment át 3 férfi, július havára maradt 16 férfi és 1 nő. Az elítéltek közül május havára átjött 32 férfi és 11 nő, június havában szaporodott 15 férfi, 3 nő, összes létszám a rimaszombati fogházban 47 férfi és 14 nő; ezek közül szabadult, illetve más fogházba szállítottatott 17 férfi 9 nő; marad július 30 férfi és 5 nő elítélte fogoly; összesen 46 férfi és 6 nő. Pelsőzson május haváról átjött 25 férfi 2 nő, szaporodott júniusban 14 férfi 3 nő, összes létszám 39 férfi 5 nő, ezek közül szabadult 9 férfi és 5 nő, — marad július 30 férfi és 4 nő.

A kishonti ág. ev. esperesség közgyűlése.

A kishonti ág. ev. esperesség folyó hó 18-ka délelőttjén tartá évi közgyűlését Rimabrézón Ruthényi Béla esp. felügyelő s Czener Pál főesperes urak társelnökletök mellett.

A főesperesi kimerítő évi jelentés főbb mozzanatokul jelzé: 1. miszerint ez év folyamán sikerült a felbujtogatott s rakonezatlankodó fűrészt egyházból a békét teljesen helyre állítani, a törvényesen megejtett papválasztás keresztülvitele által, midőn is Vansza János szepesmegyei lelkész nyéré el a fűrészt papi állomást. — 2. F.-Pokorágyon az Újvárszóra távozott Honézy Oláh helyébe Húvóssi Lajos választatott lelkészül. (E két lelkész a gyűlés folyamán bemutatja magát hivatalosan az esperességnek: Vansza szláv nyelven, Húvóssi ékes magyar beköszöntővel.) — 3. Tiszolozon Daxner István leköszönt felügyelő helyébe Ambrózy József ügyvéd választott — Fűrészen pedig Gyürky Pál ur lett egyházfelügyelővé. — 4. Főtisztelendő Czékus István superintendens ur folyó év június 1—18-ig esperességünk felső körének 8 egyházában a kánonszerű püspöki látogatást szerencsésen befejezte. — Utjában folyton kísérte az esp. elnökség s az esperesség ügyésze Medveczky Sándor ur, kiknek ezen lankadatlan buzgalomkért, különösen pedig Ruthényi Béla esp. felügyelőnek e körútjában a tanügy előmozdítása s a magyar nyelv terjesztésének minden egyházbani áldozatkész jutalmazásaiért forró hálaalköszöntet szavazott az esperességi gyűlés.

Főesperes ur évi jelentése egész terjedelmében a jkvbe fölvétetni rendeltetett.

Elénk és hosszas vita tárgyát képezte a kraszkói egyház votuma. — Midőn ugyanis az esperességi tisztviselők választásánál első szavazás után a tisztikar meg nem alakulhatott teljesen s új szavazás kiírása vált szükségessé. — Kraszkó lelkése a szavazást nem tartá az anyaegyházban, de a filiában, Lukovistyén a kraszkóiak tudta s a nélkül, hogy a gyűlést előlegesen a törvényszabta rendszerint kihirdette volna, s hozzá még — a mi szinte nevezetes — a gyűlési jegyzőkönyvet az egyházi rendes jegyző tudtán kívül, de az ő nevének más egyén által aláírásával szerkesztette s adta be a szavazatbontó bizottságnak. — E körülményt akkoron a bizottság két tagja irasbelileg előlegesen jelenté az elnökségnek, nem lévén azonban felszólalásuknak eredménye, a szavazatot a gyűlés előtt voltak kénytelenek kifogásolni, minek folytán a kraszkói szavazat ellen beadott panasz megvizsgálására Reguly Pál alesperes elnökle mellett Kubinyi Gusztáv, Marton Kálmán, Glauf Pál, Bodiczky Mihály, Kubányi Rudolf urakból álló bizottság nevezetett ki.

Liszjak János brézói ev. lelkész a szokásos jegyzői esküt letéve — világi jegyzőtársul melléje — mivel Albini Márton klenóezi jegyző ez őt épen esp. világi jegyzővé választó, de kifogásolt kraszkói szavazat miatt a zöld asztalnál helyt nem foglalhatott, — Medveczky Sándor választotta ez alkalomra.

Czavar András pokorágyi elmozdított lelkész, volt egyháza iránt újból támasztott s azt tönkretevéssel fenye-

gető perújításában (az már igaz, hogy a nyughatatlan 84 éves öreg a helyett, hogy a halálra gondolna, pertújít!) azt mondta ki a gyűlés többsége jóváhagyásával a főesperes, hogy miután a kérdés az egyetemes consistorium itélet értelmében elintéztetett; jelenlegi esperességi tanácsbírák újbol nem tárgyalhatják azt, mint már egyszer eldöntetett, bizassék meg az esperességi elnökség egy „judicium delegatum“ ez ügybeni kinevezésére. — (Caveant consules, nehogy a Czavar ügyből származható zavar iszapos emléket hagyjon hátra az ügyet bolygatni segítőknél!)

Szépen jartunk az „Egyetemes egyházi alap kérdéseivel! — Bíró Radvánszky Antal megholdogult egyetemes felügyelő pendíté meg az eszmét 2000 fnt adományozásával, hogy ne legyen protestans ev. egyházunk oly igen nagyon szegény, ugyszólván koldus, — hanem legyen egyszerű valahára domestika tőkéje saját gyermekei adományából összegyűjtve. E ezétra minden családnak egyszerűdenkorra vagy 4 év alatt 50 krjával kellene fizetni 2 fntot o. é. — Mily csekélység! s egy kis jó akarat mellett mily könnyen alulhalhat meg a tekintélyes s maradó tőke! — De ime! Szavaztunk! — Rimaszombat s Rimabrézó fogadák el a fizetést csupán, — Kokova nem volt képviselve — 12 egyház pedig ellene szavazott! — Ez már aztán nemcsak valódi „testimonium paupertatis“ — hanem „testimonium nequitiae“ és indolentiae“ is.

Az eperjesi theol. tanárok által kidolgozott vallástani tási javaslat az ev. elemi iskolák számára nem fogadtatott el. — állítólag azon okból, mivel a javaslat dogmáinkkal mit sem törődik, s Krisztusról is úgy beszél mint csupán a „vallás hősről“, holott nekünk s a mi hívő evangy. népünknek nem kell a tudós professor urak hőse, hanem a kijelentés Krisztusa, bűnös és bűnbánó lelkeink üdvözítője és megváltója! Részemről a javaslatot soh sem láttam, mert hozzáram nem érkezett, a tanítók összesége pedig oda nyilatkozott, hogy velök a javaslat közölve nem volt, holott a főesperesi körlevél minden egyes egyházi gyűlés tanácskozási tárgyaúl rendelé fölvétetni a javaslatot! Az már aztán derék szőfogadás! A körlevél sem Kraszkón, sem Brézón nem volt! A többi tanítók pedig mit sem hallottak róla, de a gyűlés azért szavaz és határoz.

Dékáni jelentések. Sok mindenféle volt bennök, de egy kis statisztika után ugyan híjába áhítottál volna! Az alsó kör dékánja (Bodieki) Rimaszombat és Osgyánról magyarul, a többi egyházakról tótul referált! Ugyancsak nagy garral osztályozta a tanítókat, mint valami éretlen gyerkőcöket, kik csak a kalkuláért magolnak, s az igen nevezetes, hogy a világrt sem kezdzattatott volna teljes dícséretet azon tanítóinkról, kik hazafias szellemben működtek kezdet óta s működnek ősz fűrtökkel is, daczára annak, hogy a dékán ur dícséretével találkoznok nincs szerencséséjük. Különben láthatta mibe vétetik alig kvalifikálható hányvetésige, midőn szeretve tisztelt veteránunk dr. Paczek Mór tiltakozott azon a jelentésben foglalt kifejezés ellen, hogy Dúzsán a vallástán magyarul ne tanitassék, vagy hogy Rimaszombatban a fiuk egyházunk nagy kárára a községi iskolába járnak. Ez állítások jellemzik illető dékán ur gondolkodásának irányát.

A felső kör dékán jelentése magyarul volt fogalmazva, szeretjük reményleni, hogy ő a hazafiasan gondolkozó ev. papok soraiba tartozand állandón.

Ezek után következtek a folyamodványok.

a) A kereszturi leányegyház tanterme berendezésére az esperességi gyámintézet 18 fntot nyert.

b) A rimaszombati egyesült prot. gymnasiumban fogantatosítandó egyházi énektanítás életbeléptetése s díjazása tekintetében az esperességi elnökség hatalmaztatik fel intézkedni.

c) A rimaszombati egyesült prot. gymnasium kérvénye kerületi évi segélyeztetés iránt a kerületi gyűlésre menő követelnek szívrokre kötetett oly utasítással, hogy ok a m. é. ker. gyűlés jkönyve 46. pontjának — hol a segély kilálásba helyzetetett — érvényt szerezni igyekezzenek.

A némethoni G. A. gyámintézet 50 évi jubileumára 10 fnt utalványoztatott az esperesség pénztárából.

Kerületi gyűlési képviselőkül jelentkeztek: az elnökségen kívül Marton Kálmán, Institórisz Endre, Szontagh Károly, Ambrózy József, Medveczky Sándor, Hamaliár Károly, Kubinyi Gusztáv, Okolicsányi Gáspár, Hámos József, Hámos Aladár, Reguly Pál, Vansza János, Glauf Pál, Zachar Gusztáv, Polnis János, Farkas József, Balási György.

Végül, miután azon előbbi határozat, — hogy a gyűléstől elmaradó s elmaradását nem igazoló egyházi tisztviselő 2 fnt bírságban marasztaltassanak el, megújítottatott volna azon megállapodással, hogy a tanügy terén kívánatos egyöntetűség s jó tankönyvek életbeléptetése ezéljából az esp. iskola tanács — mely már 6 év óta nem ülésezett, — alesperes ur elnökle alatt mielőbb összehívassék, — a gyűlés berekesztetett.

Egy jelenvolt.

A műkedvelői előadás.

A „Rimaszombati irodalmi kör“ ből.

Házasodni ment a hideg gondolkodás s házassági elhatározásait az érleltette meg benne, hogy miután ő már egymaga mint nőtlen is annyi hatalmat, dícsőséget, erőt bír, — szóval annyi világgal, a gondolkodás világgal rendelkezik, pedig már ez magában is jó nagy világrészre alkot — hátha még megnősül, — a nőnek is lesz hozományja: hát akkor összevéve kettőjük vagyonát, kettőjük világrészét — mily roppant birodalom válik belőle. Számításból indult el tehát az ész megházasodni, még pedig ott keresett először is menyasszonyt, a hová csak fel birt jutni merész röptében; a kegyelet szárnyain bejárta ama magas sphaerát, de hozsa keresés után se talált magához valót; másnap aztán felkereste azon magassággal épen ellenkező világrészre, — az alsó világot, a földalatti világot, de ott se talált kedvére való feleséget; harmadik nap aztán megállott és böleselkedett a felett, hogy mégis csak hatalmas teremtmény ő, sehol nem látott, nem talált magához méltó teremtményt se az ég felett, se a föld alatt; de másrészt busult is azon, hogy talán ő azért lett oly hatalmasnak teremtve, hogy ne legyen a kívül csak legkisebb viszonyba is lépjen, hisz így ő csak kárhözatra van teremtve; e feletti busulásában aztán éleszenderedett s álmában azt látta, hogy az ő oldalbordái átváltak méhköpűnek, s abba a köpűbe képzeletet meghaladó édességű mézet hord egy kicsi alak s annak a méznek édessége nem csak a köpűt tölti be, de elárasztja azt az egész körületet, a mi a méhkással összefüggésben van, sőt annyi édességet hordott már az a kis méhe, hogy még a

méhkast környező faragványban se fér meg, onnan is kikap, érezte is, hogy a túlnőtt édesség már a száján is kikapott, erre aztán felébredt az ész, hirtelen befogja a száját, akkor épen bent volt a köpűben az a mézhordó kis valami; megkérdezte tőle, hogy minek hívják, az megmondta a nevet, hogy őt szívnek hívják; akárminek hívják is, e percztől te leszesz az én feleségem. Így lett az ész összepárosulva a szívvel. Mikor aztán az ész az új férj nagy dícsékedve elősorolta, hogy neki mennyi kineve, mennyi stafirungja van — ott van a mindent átölő tudomány, a maga hódító, győzelmes erejével; ott van a csalhatatlanul számoló Maróthy, ott a megszámlolhatatlan csillagu Keppler, ott a kéttagi törvénnyel hadakozó Newton, ott a vasmarku Bismark, ott a levoksolhatatlan Tisza és még számtalan vezérek és népek, kik mind az ő birodalmának lakói, az ő alattvalói. S felhívta az új asszonyt, hogy ő is mutassa elő, sorolja fel a maga hozományát. — A szív nem dícsékedett, nem hivatkozott a hozomány egyes vagy alkotó részeire; hanem egyszerűen kinyitotta a szekrényt, a miben az ő hozományja van. — A mint kinyit: elállt a férjnek szeme szája; a miket ott látott azok még az ő végtelen képzeletét is felülmutták. Ott volt a menyasszonyi hozomány közt a szívnek életőeleme, a végtelen szerelem; ott volt a játszi kedélyesség; ott a tulboldogító odaadás, ott a különböző művészetek: a zene, a színház, a táncz — egy szóval ott volt egy egész világ, mindaz, a mi a szív birodalmában lakik, a mik felett ő az uralkodó. — a szívnek egész világa. — Ekként lett hozományul összetéve a férj által a gondolat, a nő által a szív világa.

És ez a női hozomány se el nem fogy, sem el nem változik soha. — Minél többször s többeket részesít benne az a felséges királyné-feleség; a szív, annál ragyogóbb, annál gyönyörteljesebb. S ha a férjnek, az észnek birodalma össze talál valaha roskadni, — pedig a nagy erő-kifejtés folytán könnyen összeroskadhat, akkor is meglesz a királyné hozományja a maga teljességében; abból nem egy férjtel, de egy egész világot eltarthat a nő a világ végéig.

Ebből a női hozományból táplálkoztunk mi 1882. július 19-én Rimaszombatban, a mikor a színházban voltunk, s a mikor táncoltunk. — Baksa Matild és Szarvasy Erzsike hordták a mézet a színpad deszkáin levő mézkerecsőknél, a férfi szereplőknek. És hogy igaz méz volt: bizonyítja az is, hogy mi is éreztük édességét a néző-téren. Szívta is Szabó Elemér ösenk az özv. báróné mézének az édességét; mert hiszen a nyalánság ninesen tiltva az Abbéknak sem. — Bodrogközy ösenk is ugyancsak sóvárgott az édesség után; de neki már harmatos méz kellett, ő éjjeli „légyott“-ot kért és nyert a kis kedves döngieselőtől. Manezel ösenk aztán neki mordult kedves duzzogással az öcse rettenetes édes hajlandóságának s annyira megszerette érte az unokaöcsesét, hogy tudná szeretni, ha ez öcsésének hat unokabátyja lenne is, és az öreg Buck kicsihijja, hogy tettel is meg nem mutatta. — Simkó Géza ösenk is sokat segített a faluba lakni, mert ugyancsak „feeske“ volt, vitte a „leveleskét“; pedig hát az ő szerepét semmibe se szokták venni, mire azt mondják: „hiszen csak levelet visz.“ Igen ám, de képezlek csak — kérem — ugy, hogy ha ő a levelet át nem adja a kisasszonynak, hiába berzenkedik a légyotton az a másik. — Sokan is megirigyelték aztán az Abbénak, meg a kereskedő öcsésének a helyzetét, de senki sem irigyelte úgy, mint Kozmay ösenk, mert ő örökösön dünyögött, zsongott, mint valami nagy dongó ott a sugályukban. Bajos dolog is az a sugás; ott a színpadon adják, hordják, teszik egymásnak a szépet, az édességet; neki meg az oduból kell nézni; — neki csak a selejtes jut, mit a méhek kidobnak a köpűből, — használja, ha tudja, tapassza be vele a szive hasadékát, ha talán hasadék esett rajta ott valamelyik szerelmes jelenet hatása alatt.

Hogy talán a szereplők játékában lehetne-e hibát találni? erre felelek — azt mondjátok ha kritikus vagyok. Felelek is és pedig azt felelem: ne avatkozzunk a játékba, mert árulkodás lesz a vége. Ha tehát azt mondjátok, hogy Bodrogközy és Szabó Elemér nem a legjobban játszottak: evvel árulkodtatok; mert ha valaha az életben, ugy akkor látszik rajtuk ügyetlenség, mikor azzal vagyunk szemben, a ki érdekel bennünket. No ugy-e, hogy nem lehet mondani, hogy a férfiak ügyetlenkedtek; vagy ha igen: akkor... akkor... — meg is érdemli az a két szerető nő, hogy ügyetlenek lettek, vagy legyenek vagy voltak, vagy volnának nem csak a színpadon játszóik, de még a sugó is: sőt kiegészítőül, vagy is az ügyetlenség szaporítójául hozzá állott volna egy néhány a publikum közül is.

No de elég a tréfából: térjünk át... a pajkosságra. Minthogy pedig a tréfának — a mint mondják — határa van: de nem mondják ám, hogy a pajkosságnak volna határa, ennél fogva én is egyenesen határ nélkül bepajkoskodom oda, a hol már a színház utáni bál folyik.

Folyik a táncz, szól a zene, lejtenek a párok; arguszemekkel örkődnek a mamák, gyönyörködik a nézőközönség, — szóval látszik, hogy a tánczot a szívkirályné kedvért találta fel az ő egyik főfötművésze a „kedélyesség“; megadott is hozzá mindenféle árnyalatot, a mi pedig födolog a művészetnél, miután árnyalat és mellékszemények nélkül nem tűnik ki annyira a főalak. A tánczban se tűnnek ki a főalakok, a tánczoló párok, ha nem lennének árnyalatok. De még azért is kellene a tánczhoz — mint művészeti dologhoz — mellékszeményiségek, hogy a mamák szeme ne mindig a főalakon a tánczoló páron függjön, hanem más felé is tudjon elkapódni.

Ha azt tudnák a mamák, hogy mi a táncz a lányokra nézve: esakis azzal engednék tánczolni lányukat, a kiket a mamák választanak. Ha tudnák a mamák, hogy a férfi akként lesz szerelmes a lányba, hogy a férfi előbb is megnézi a lányt, gondolkodik eme s ama dolgok felett, mikor aztán a gondolat eléggé megérett, akkor onnan a székhelyből a fölből leesik a gondolat; és pedig ugy esik, hogy belesik a szívbe: sok embernek a gondolatját nem engednék a mamák leesni.

Ha azt tudnák a mamák, hogy a lány pedig akként lesz szerelmes, hogy melegsik, főződik szívében egy kis érzet s mikor feljebb-feljebb melegedett: akkor bele fényképeződik valamelyik férfi arczépe, s mikor már eléggé kiszineződött az a kép ott belől: akkor felszál a szembe s ha belenéz a férfi abba a szembe, ott látja magát. És pedig hol lenne jobb alkalom, közelebb érintkezés férfinak és nőnek együtt, mint a tánczban?

Jól tartják azt, hogy bálból kell nősnülni, csak hogy azt hiszik a nők, hogy azért jó a bálból nősnülni, mert ott egész valóját, lelkét szemügyre lehet venni a nőnek; alkatát, moz-

gető perújításában (az már igaz, hogy a nyughatatlan 84 éves öreg a helyett, hogy a halálra gondolna, pertújít!) azt mondta ki a gyűlés többsége jóváhagyásával a főesperes, hogy miután a kérdés az egyetemes consistorium itélet értelmében elintéztetett; jelenlegi esperességi tanácsbírák újbol nem tárgyalhatják azt, mint már egyszer eldöntetett, bizassék meg az esperességi elnökség egy „judicium delegatum“ ez ügybeni kinevezésére. — (Caveant consules, nehogy a Czavar ügyből származható zavar iszapos emléket hagyjon hátra az ügyet bolygatni segítőknél!)

Szépen jartunk az „Egyetemes egyházi alap kérdéseivel! — Bíró Radvánszky Antal megholdogult egyetemes felügyelő pendíté meg az eszmét 2000 fnt adományozásával, hogy ne legyen protestans ev. egyházunk oly igen nagyon szegény, ugyszólván koldus, — hanem legyen egyszerű valahára domestika tőkéje saját gyermekei adományából összegyűjtve. E ezétra minden családnak egyszerűdenkorra vagy 4 év alatt 50 krjával kellene fizetni 2 fntot o. é. — Mily csekélység! s egy kis jó akarat mellett mily könnyen alulhalhat meg a tekintélyes s maradó tőke! — De ime! Szavaztunk! — Rimaszombat s Rimabrézó fogadák el a fizetést csupán, — Kokova nem volt képviselve — 12 egyház pedig ellene szavazott! — Ez már aztán nemcsak valódi „testimonium paupertatis“ — hanem „testimonium nequitiae“ és indolentiae“ is.

Az eperjesi theol. tanárok által kidolgozott vallástani tási javaslat az ev. elemi iskolák számára nem fogadtatott el. — állítólag azon okból, mivel a javaslat dogmáinkkal mit sem törődik, s Krisztusról is úgy beszél mint csupán a „vallás hősről“, holott nekünk s a mi hívő evangy. népünknek nem kell a tudós professor urak hőse, hanem a kijelentés Krisztusa, bűnös és bűnbánó lelkeink üdvözítője és megváltója! Részemről a javaslatot soh sem láttam, mert hozzáram nem érkezett, a tanítók összesége pedig oda nyilatkozott, hogy velök a javaslat közölve nem volt, holott a főesperesi körlevél minden egyes egyházi gyűlés tanácskozási tárgyaúl rendelé fölvétetni a javaslatot! Az már aztán derék szőfogadás! A körlevél sem Kraszkón, sem Brézón nem volt! A többi tanítók pedig mit sem hallottak róla, de a gyűlés azért szavaz és határoz.

Dékáni jelentések. Sok mindenféle volt bennök, de egy kis statisztika után ugyan híjába áhítottál volna! Az alsó kör dékánja (Bodieki) Rimaszombat és Osgyánról magyarul, a többi egyházakról tótul referált! Ugyancsak nagy garral osztályozta a tanítókat, mint valami éretlen gyerkőcöket, kik csak a kalkuláért magolnak, s az igen nevezetes, hogy a világrt sem kezdzattatott volna teljes dícséretet azon tanítóinkról, kik hazafias szellemben működtek kezdet óta s működnek ősz fűrtökkel is, daczára annak, hogy a dékán ur dícséretével találkoznok nincs szerencséséjük. Különben láthatta mibe vétetik alig kvalifikálható hányvetésige, midőn szeretve tisztelt veteránunk dr. Paczek Mór tiltakozott azon a jelentésben foglalt kifejezés ellen, hogy Dúzsán a vallástán magyarul ne tanitassék, vagy hogy Rimaszombatban a fiuk egyházunk nagy kárára a községi iskolába járnak. Ez állítások jellemzik illető dékán ur gondolkodásának irányát.

A felső kör dékán jelentése magyarul volt fogalmazva, szeretjük reményleni, hogy ő a hazafiasan gondolkozó ev. papok soraiba tartozand állandón.

Ezek után következtek a folyamodványok.

a) A kereszturi leányegyház tanterme berendezésére az esperességi gyámintézet 18 fntot nyert.

b) A rimaszombati egyesült prot. gymnasiumban fogantatosítandó egyházi énektanítás életbeléptetése s díjazása tekintetében az esperességi elnökség hatalmaztatik fel intézkedni.

c) A rimaszombati egyesült prot. gymnasium kérvénye kerületi évi segélyeztetés iránt a kerületi gyűlésre menő követelnek szívrokre kötetett oly utasítással, hogy ok a m. é. ker. gyűlés jkönyve 46. pontjának — hol a segély kilálásba helyzetetett — érvényt szerezni igyekezzenek.

A némethoni G. A. gyámintézet 50 évi jubileumára 10 fnt utalványoztatott az esperesség pénztárából.

Kerületi gyűlési képviselőkül jelentkeztek: az elnökségen kívül Marton Kálmán, Institórisz Endre, Szontagh Károly, Ambrózy József, Medveczky Sándor, Hamaliár Károly, Kubinyi Gusztáv, Okolicsányi Gáspár, Hámos József, Hámos Aladár, Reguly Pál, Vansza János, Glauf Pál, Zachar Gusztáv, Polnis János, Farkas József, Balási György.

Végül, miután azon előbbi határozat, — hogy a gyűléstől elmaradó s elmaradását nem igazoló egyházi tisztviselő 2 fnt bírságban marasztaltassanak el, megújítottatott volna azon megállapodással, hogy a tanügy terén kívánatos egyöntetűség s jó tankönyvek életbeléptetése ezéljából az esp. iskola tanács — mely már 6 év óta nem ülésezett, — alesperes ur elnökle alatt mielőbb összehívassék, — a gyűlés berekesztetett.

Egy jelenvolt.

A műkedvelői előadás.

A „Rimaszombati irodalmi kör“ ből.

Házasodni ment a hideg gondolkodás s házassági elhatározásait az érleltette meg benne, hogy miután ő már egymaga mint nőtlen is annyi hatalmat, dícsőséget, erőt bír, — szóval annyi világgal, a gondolkodás világgal rendelkezik, pedig már ez magában is jó nagy világrészre alkot — hátha még megnősül, — a nőnek is lesz hozományja: hát akkor összevéve kettőjük vagyonát, kettőjük világrészét — mily roppant birodalom válik belőle. Számításból indult el tehát az ész megházasodni, még pedig ott keresett először is menyasszonyt, a hová csak fel birt jutni merész röptében; a kegyelet szárnyain bejárta ama magas sphaerát, de hozsa keresés után se talált magához valót; másnap aztán felkereste azon magassággal épen ellenkező világrészre, — az alsó világot, a földalatti világot, de ott se talált kedvére való feleséget; harmadik nap aztán megállott és böleselkedett a felett, hogy mégis csak hatalmas teremtmény ő, sehol nem látott, nem talált magához méltó teremtményt se az ég felett, se a föld alatt; de másrészt busult is azon, hogy talán ő azért lett oly hatalmasnak teremtve, hogy ne legyen a kívül csak legkisebb viszonyba is lépjen, hisz így ő csak kárhözatra van teremtve; e feletti busulásában aztán éleszenderedett s álmában azt látta, hogy az ő oldalbordái átváltak méhköpűnek, s abba a köpűbe képzeletet meghaladó édességű mézet hord egy kicsi alak s annak a méznek édessége nem csak a köpűt tölti be, de elárasztja azt az egész körületet, a mi a méhkással összefüggésben van, sőt annyi édességet hordott már az a kis méhe, hogy még a

méhkast környező faragványban se fér meg, onnan is kikap, érezte is, hogy a túlnőtt édesség már a száján is kikapott, erre aztán felébredt az ész, hirtelen befogja a száját, akkor épen bent volt a köpűben az a mézhordó kis valami; megkérdezte tőle, hogy minek hívják, az megmondta a nevet, hogy őt szívnek hívják; akárminek hívják is, e percztől te leszesz az én feleségem. Így lett az ész összepárosulva a szívvel. Mikor aztán az ész az új férj nagy dícsékedve elősorolta, hogy neki mennyi kineve, mennyi stafirungja van — ott van a mindent átölő tudomány, a maga hódító, győzelmes erejével; ott van a csalhatatlanul számoló Maróthy, ott a megszámlolhatatlan csillagu Keppler, ott a kéttagi törvénnyel hadakozó Newton, ott a vasmarku Bismark, ott a levoksolhatatlan Tisza és még számtalan vezérek és népek, kik mind az ő birodalmának lakói, az ő alattvalói. S felhívta az új asszonyt, hogy ő is mutassa elő, sorolja fel a maga hozományát. — A szív nem dícsékedett, nem hivatkozott a hozomány egyes vagy alkotó részeire; hanem egyszerűen kinyitotta a szekrényt, a miben az ő hozományja van. — A mint kinyit: elállt a férjnek szeme szája; a miket ott látott azok még az ő végtelen képzeletét is felülmutták. Ott volt a menyasszonyi hozomány közt a szívnek életőeleme, a végtelen szerelem; ott volt a játszi kedélyesség; ott a tulboldogító odaadás, ott a különböző művészetek: a zene, a színház, a táncz — egy szóval ott volt egy egész világ, mindaz, a mi a szív birodalmában lakik, a mik felett ő az uralkodó. — a szívnek egész világa. — Ekként lett hozományul összetéve a férj által a gondolat, a nő által a szív világa.

És ez a női hozomány se el nem fogy, sem el nem változik soha. — Minél többször s többeket részesít benne az a felséges királyné-feleség; a szív, annál ragyogóbb, annál gyönyörteljesebb. S ha a férjnek, az észnek birodalma össze talál valaha roskadni, — pedig a nagy erő-kifejtés folytán könnyen összeroskadhat, akkor is meglesz a királyné hozományja a maga teljességében; abból nem egy férjtel, de egy egész világot eltarthat a nő a világ végéig.

Ebből a női hozományból táplálkoztunk mi 1882. július 19-én Rimaszombatban, a mikor a színházban voltunk, s a mikor táncoltunk. — Baksa Matild és Szarvasy Erzsike hordták a mézet a színpad deszkáin levő mézkerecsőknél, a férfi szereplőknek. És hogy igaz méz volt: bizonyítja az is, hogy mi is éreztük édességét a néző-téren. Szívta is Szabó Elemér ösenk az özv. báróné mézének az édességét; mert hiszen a nyalánság ninesen tiltva az Abbéknak sem. — Bodrogközy ösenk is ugyancsak sóvárgott az édesség után; de neki már harmatos méz kellett, ő éjjeli „légyott“-ot kért és nyert a kis kedves döngieselőtől. Manezel ösenk aztán neki mordult kedves duzzogással az öcse rettenetes édes hajlandóságának s annyira megszerette érte az unokaöcsesét, hogy tudná szeretni, ha ez öcsésének hat unokabátyja lenne is, és az öreg Buck kicsihijja, hogy tettel is meg nem mutatta. — Simkó Géza ösenk is sokat segített a faluba lakni, mert ugyancsak „feeske“ volt, vitte a „leveleskét“; pedig hát az ő szerepét semmibe se szokták venni, mire azt mondják: „hiszen csak levelet visz.“ Igen ám, de képezlek csak — kérem — ugy, hogy ha ő a levelet át nem adja a kisasszonynak, hiába berzenkedik a légyotton az a másik. — Sokan is megirigyelték aztán az Abbénak, meg a kereskedő öcsésének a helyzetét, de senki sem irigyelte úgy, mint Kozmay ösenk, mert ő örökösön dünyögött, zsongott, mint valami nagy dongó ott a sugályukban. Bajos dolog is az a sugás; ott a színpadon adják, hordják, teszik egymásnak a szépet, az édességet; neki meg az oduból kell nézni; — neki csak a selejtes jut, mit a méhek kidobnak a köpűből, — használja, ha tudja, tapassza be vele a szive hasadékát, ha talán hasadék esett rajta ott valamelyik szerelmes jelenet hatása alatt.

Hogy talán a szereplők játékában lehetne-e hibát találni? erre felelek — azt mondjátok ha kritikus vagyok. Felelek is és pedig azt felelem: ne avatkozzunk a játékba, mert árulkodás lesz a vége. Ha tehát azt mondjátok, hogy Bodrogközy és Szabó Elemér nem a legjobban játszottak: evvel árulkodtatok; mert ha valaha az életben, ugy akkor látszik rajtuk ügyetlenség, mikor azzal vagyunk szemben, a ki érdekel bennünket. No ugy-e, hogy nem lehet mondani, hogy a férfiak ügyetlenkedtek; vagy ha igen: akkor... akkor... — meg is érdemli az a két szerető nő, hogy ügyetlenek lettek, vagy legyenek vagy voltak, vagy volnának nem csak a színpadon játszóik, de még a sugó is: sőt kiegészítőül, vagy is az ügyetlenség szaporítójául hozzá állott volna egy néhány a publikum közül is.

No de elég a tréfából: térjünk át... a pajkosságra. Minthogy pedig a tréfának — a mint mondják — határa van: de nem mondják ám, hogy a pajkosságnak volna határa, ennél fogva én is egyenesen határ nélkül bepajkoskodom oda, a hol már a színház utáni bál folyik.

Folyik a táncz, szól a zene, lejtenek a párok; arguszemekkel örkődnek a mamák, gyönyörködik a nézőközönség, — szóval látszik, hogy a tánczot a szívkirályné kedvért találta fel az ő egyik főfötművésze a „kedélyesség“; megadott is hozzá mindenféle árnyalatot, a mi pedig födolog a művészetnél, miután árnyalat és mellékszemények nélkül nem tűnik ki annyira a főalak. A tánczban se tűnnek ki a főalakok, a tánczoló párok, ha nem lennének árnyalatok. De még azért is kellene a tánczhoz — mint művészeti dologhoz — mellékszeményiségek, hogy a mamák szeme ne mindig a főalakon a tánczoló páron függjön, hanem más felé is tudjon elkapódni.

Ha azt tudnák a mamák, hogy mi a táncz a lányokra nézve: esakis azzal engednék tánczolni lányukat, a kiket a mamák választanak. Ha tudnák a mamák, hogy a férfi akként lesz szerelmes a lányba, hogy a férfi előbb is megnézi a lányt, gondolkodik eme s ama dolgok felett, mikor aztán a gondolat eléggé megérett, akkor onnan a székhelyből a fölből leesik a gondolat; és pedig ugy esik, hogy belesik a szívbe: sok embernek a gondolatját nem engednék a mamák leesni.

Ha azt tudnák a mamák, hogy a lány pedig akként lesz szerelmes, hogy melegsik, főződik szívében egy kis érzet s mikor feljebb-feljebb melegedett: akkor bele fényképeződik valamelyik férfi arczépe, s mikor már eléggé kiszineződött az a kép ott belől: akkor felszál a szembe s ha belenéz a férfi abba a szembe, ott látja magát. És pedig hol lenne jobb alkalom, közelebb érintkezés férfinak és nőnek együtt, mint a tánczban?

Jól tartják azt, hogy bálból kell nősnülni, csak hogy azt hiszik a nők, hogy azért jó a bálból nősnülni, mert ott egész valóját, lelkét szemügyre lehet venni a nőnek; alkatát, moz-

gető perújításában (az már igaz, hogy a nyughatatlan 84 éves öreg a helyett, hogy a halálra gondolna, pertújít!) azt mondta ki a gyűlés többsége jóváhagyásával a főesperes, hogy miután a kérdés az egyetemes consistorium itélet értelmében elintéztetett; jelenlegi esperességi tanácsbírák újbol nem tárgyalhatják azt, mint már egyszer eldöntetett, bizassék meg az esperességi elnökség egy „judicium delegatum“ ez ügybeni kinevezésére. — (Caveant consules, nehogy a Czavar ügyből származható zavar iszapos emléket hagyjon hátra az

gását, ruháját s ebből következtetve aztán gazdagságát; oh nem, hanem azért, mert a bálban látja meg a férfi a tánc közt a nőnek a szívvilágát a szemén keresztül, jó létes az a szem, gyémánt sugárból van az tömörítve, meglehet azon látni a belső enjét, meg aztán ott látja meg a férfi a nőszemben saját arczképét, mert ha az nincs benne, úgy is hiába kérné meg a férfi a nőt; s ha az arczkép ott van, úgy is hiába ellenezné a mama.

Azt méltóztatnak talán ellenem felhozni, hogy evvel gorombáskodom a mamákkal, mert azt mondom ki a magyarázattal, hogy nem tudnak a mamák: mi a szerelem s miként lettek szerelmesek s hogy tán nem is lettek volna fiatalok; kérem alásan nem gorombáskodom biz én, hiszen tudom, hogy a mamák is voltak fiatalok sőt a legtöbb még most is fiatal, hanem még se tudták a szerelemnek keletkezését, a mit én fentebb leírtam, — hanem érezték: tehát nem a tudás, hanem az érzélem utain indultak. Hiszen százszor jobb, ha nem a tudás, de az érzés ébreszti a szerelmet.

Szerencsés rendezője volt Bodor István ennek a színháznak, ennek a táncznak; mert segítségül jött hozzá egy tündér, a ki ugyancsak nem sajnálta a mulatsághoz a virágkoszorúkat. Hullott is a virágözön a színpadra a színjáték alatt, de még több és szebb maradt ide lent. Ide lent a táncznál több is kellett, a színpadon csak 6 férfi, de itt a táncznál 6 szornál is több 6 férfi akarta kielégíteni gyönyörködési hajlamát. Fel is tárt a virágok tündére egy egész kertet s nemcsak a Bodor kedvéért, de mindnyájunk kedvéért. Rózsák, liliomok, nefelejcsék — a szépnők — gyönyörű csoportját díszelgetek ott a tánczteremben. Megittasították a férfi érzést, megillatosították a levegőt, úgy hogy a teremből kiszállongó illattól a közel kertek virágai megédesedtek, megmámorosodtak. Máskor a természet virágától ittassodik meg az érzés, a bűbajos szerelem, de most az élő virágoktól, — a tánczteremben levő nőktől ittassodott meg még a kerti virág is; s ezen az éjjelen a kerti virágok édesbajos érzéssel álmodtak, s ott volt a kert virágainak ajkain még reggel is a bódító hatású mézharmat. Az a bódító hatású mézharmat, midőn a tánczó közhétség elszórt, nem engedte a férfiakat lefeküdni, el is mentünk annak a vonzó ereje után, s mert a tulságos édesség megárt, egy kis savanyu regelés italt fogyasztottunk s ittunk annyi savanyut, hogy az a savanyúság eltart bennünk, míg ismét működő előadás lesz, a mi hogy mielőbb s minél gyakrabban történjék, egy szívvel óhajtuk.

Főhivás.

A gömörmezei művészeti és régészeti kiállításra beküldendő tárgyak bejelentési határideje mai napon letelvé, tisztelettel kérjük mindazokat, kik e kiállításban részt venni kívánnak, szíveskedjenek a „Bejelentési íveket“ még e hó folytán s a kiállítandó tárgyakat augusztus hó 15-éig mulhatalatlanul beküldeni, hogy a végrehajtó bizottság magát a t ér n a g y s á g á r a nevelőleg tájékozhasssa.

Célunk az: hogy rendszert kövessünk, mert csak így lesz a kiállítás áttekinthető és tanulmányos. Szeretnők tehát kikerülni azt a kapkodást és rendszertelenséget, mi a kiállítások alkalmával a tárgyak késő beküldése miatt oly gyakran előfordul. Különbösen is csak akkor lesz kellő pontossággal végrehajtva a kibocsátott program, ha a tárgyak elég jókor beküldetnek.

A kiállítás szeptember 3-án d. e. 10 órakor történendő megnyitásának s kilencnapos tartamának részletes előrajza közelebb közzé fog tétetni.

Rimaszombat, 1882. július 21. **A végrehajtó-bizottság.**

Meghívás.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminisztérium az ujalog felterjesztett községjegyzői alapszabályokat megerősítvén, van szerencsém mult évi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 15-ik pontja alapján folyó évi közgyűlésünket Dobsinára folyó évi augusztus hó 7-én reggeli 9 órára ezennel kitűzni, melegen felkérve kedves kartársaimat, miszerint ezen nagyfotosságu közgyűlésünkben tömegesen megjelenni szíveskedjenek.

A közgyűlést megelőző napon azaz augusztus hó 6-án délutáni 2 órakor az egylet központi választmánya ugyan csak Dobsinán ülést tart, melyre a választmányi tagokat s az egylet tisztviselőit van szerencsém ezennel meghívni.

Leküldötték a kezdet nehézségei, s így egyletünk nemes feladatának nyomdokain most már rendszeresen tovább haladhat, — ne vonuljanak tehát kedves kartársaim s Barátim a közöny falai mögé, — hiszen nemes törekvésünket s ezélnkat csakis együttes közreműködéssel juttathatjuk az óhajtott eredményre.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Az elnökségnek évi jelentése.
2. A nagyméltóságú m. kir. belügyminisztérium által megerősített községjegyzői alapszabályok kihirdetése.
3. A gömörmezei községi s körjegyzők egylete ügyrendének kihirdetése.
4. Az egyleti tisztviselők lemondása s új választás.
5. Megemlékezés Siró Ferencz elhunyt kartársunkra.
6. A mult 1881. évben az orsz. központi egyleti közgyűlésére kiküldött képviselők jelentése.
7. Az egyleti tagsági díj hátrálékok, valamint az országos központi egyletet illető tagsági díj hátrálékok rendezése s bevételezése.
8. Az egyleti pénztár megvizsgálása.
9. Az 1882. és 1883. évi költségeloirányzatok elkészítése.
10. Gömörmezei jegyzői egyletének a megye törvényhatóságához beadott s az 1871. évi XVIII. t. cikkből kifolyó községjegyzői jog-, hatás- és munkakört szabályozó megyei szabályrendelet módosítását illetve átalakítását tárgyzó kérvény feletti eszmecsere, tekintettel az ezen kérvényre hozott hatósági határozatra.
11. „Elmefutató a községi jegyzői munkakör kérdéséhez“ — felolvassa egy kartársunk.
12. Az országos központi egylettől időközileg beérkezett átiratokban foglalt indítványok s felhívások, valamint a t. tagoktól a közgyűlésig beérkezett indítványok megvitatása.
13. A f. évben tartandó orsz. központi egylet közgyűlésére kiküldendő tagok megválasztása.
14. Jövő évi közgyűlés helyének kitűzése.

15. Egyéb felmerülhető ügyek feletti intézkedés.

Közgyűlés után azaz augusztus hó 7-én éjszakára kirándulást tehetünk a dobsinai jégbarlanghoz, s megtekinthetjük a természet e remekét, ha kedves kartársuraknak kedvök lesz hozzá, innen pedig haza utazunk. Meleg üdvözléssel a viszontlátásra.

Kelt Kokován, 1882. jul. 18-án.

Kovács Ferencz, elnök.

Hírek és vegyesek.

Hymen. Kriston György pelsőzei várnagy, f. hó 25-én vezeti oltárhoz Kriston Amália kisasszonyt Kemeesen. Boldogságot kívánunk a frigyre!

A rendkívüli katonai felülvizsgáló bizottság f. hó 17-én végezte be működését Rimaszombatban. A felülvizsgálatra utasított 157 egyvén közül 93 vált be katonának.

Szerdán. f. hó 26-ikán a koresolyázó-egylet fiatalabb tagjai a létesítendő jégpálya javára ismét táncmulatságot szándékoznak rendezni, s a mint halljuk, nem mint eddig délután, hanem naplementével veszi kezdetét, mi mindenestre sokkal kellemesebb leend.

Egy méltányos óhajítás. Rimaszombat város t. tanácsa a városházán eszkozöndő átalakítási, illetőleg építési munkálatokra árlejtést hirdetvén, azt hisszük, hogy felszólamlásunk e tekintetben nem leszén a pusztában elhangzó szó, midőn abbéli eszméinknek adunk kifejezést, hogy a t. város nem fogja követelni a megyei közkórház építésénél előforduló költségvetési takarékoskodást akkor, midőn ez egy valóban vitális hazafiai érdeknek rovására történik; értjük, hogy fog annyi hazafiai érzülettel birni, miszerint a pályázattól minden idegen elemet kizár s nem kívánva épen, hogy csupán a városi építészeti ipart vegye kizárólag kegyébe, de mindenestre tekintetbe veendő a magyar honpolgári jogot s magyarnak adja a munkát, a kenyeret.

Exempla trahunt. Nemesak az ifjak, de a gyermekek is tarthatnak színi előadást játékonny czéla — így okoskodott f. hó 16-án megelőzőleg egy kis csapat, melynek tagjai 8—12 évesek s előadták a „Persely“ című színművet kisdud körben. A tiszta jövedelem kitett egy egész frtot, mit a helybeli gymnasium javára ajánlottak fel.

Kegyadomány. Coburg hg. ő fensége a rimaszécsi ref. egyház épületeinek kijavítására 50 frtot adományozott.

Putnok városának képviselő testülete legközelebb tüzoltó szerek vásárlását határozta el, s a mint halljuk a Rimaszombat város tulajdonait képező feeskendők közül készült kettőt megvásárolni, mely város ez idő szerint több felesleges példánnyal rendelkezik.

Rimaszécscről írja levelezőnk, hogy ott f. hó 5—20-ig három ízben volt tűz, melynek okait eddig kifürkészni nem sikerült s az egész városban egyetlen vízipuska nincs, így a vész localizálása szerfelett nehéz, így a f. hó 15-én támadt tűznek tovaterjedését rendkívüli bátorság és emberfeletti erővel sikerült megakadályozni. Az oltók között különösen Katona Géza, Boros István és Hegedűs Gusztáv urak tüntek ki. Ugyan ezen levelezőnk felhívja a város előjáróságát, hogy mielőbb óvszerekről gondoskodjék, mert szélben oltószerek nélkül a vész tovaterjedését megakadályozni nem lehet. Hiszen a helybeli jegyző bírság-pénzből 35 frt 50 kr. gyűjtött vízipuskára Coburg herczeg pedig állítólag 180 frtot ajánlott e czéla.

Elszökött fegyenczek garázdálkodnak a rimaszombati járásban. Ezek közül három diszpeldány folyó hó 18-án a rimabányai vasuti állomás málházóját, ki a naponként szükségelt hűsmennyiséget vitte az állomásra, Rimabánya és Priboj között a fűzesbe esalta, kimotozta, de miután az illető a nála levő 30 krt jól elrejtette, semmit sem találtak a megszeppent málházónál. Ez ugyan hogy tőlök megszabadulhasson megkínálta a nála levő hussal a darócba öltözött zsebmetszőket, de ezek azt mondták; husunk elég van, hiszen tegnap öltünk egy disznót és egy juhót. Minthogy ez állomáson tekintélyes pénzmennyiség megfordul, mihelyest az állomás főnök ez esetről értesült, azonnal táviratilag csendelényeket kért, de még eddig a szökevényeket elfogni nem sikerült.

Kutba fult egy 12 éves bakostöréki fiu Putnokon Ugyanis Homan nevezetű b.-töréki fuvaros, maga mellé fogadta a 12 éves fiut, hogy míg ő a szikszói vásáron teendőit végzi: legyen ki szekerére felügyel. Utközben Putnokon meghaltak s a fiu a nagy vendéglő kutjából meg akarta itatni a lovakat, de a nehéz veder berántotta s mielőtt segély érkezett volna bele fult.

Elgazolás. Mult szerdán f. hó 19-én a „Bakti“ pusztán egy béres trágya hordással foglalkozott, s midőn a jól megpakott szekérral a szántóföldre ment, utközben az ökrök neki vadultak s a béres oly szerencsétlenül esett a kerekék alá, hogy 3 oldalbordája betört s egy ezek közül tüdejét átfurta, minek következtében azonnal meghalt.

Öngyilkos fogoly. E. hó 20-án egy részeges pokorággyi asszonyt Uzerbesz Mariát, — ki teljesen ittas állapotban megbotrotránkoztatól ordítózott a város utczáin a rendőrség bekísérte s hogy kialudja magát, a fogház előcsarnokába helyezte el. Az illetőn csakhamar diadalmaszkodott a szesz hatalma, vagy legalább azt hitték, hogy alszik. S három ízben a rendőr alava is találta. De midőn kiartak eresztini, ott függött az ajtó sarkon saját kendőjén, melyből kötelet rőktönzött.

A tárgyalási teremből. Szűcs György és Berecz János sógorok Pohorellán s egy fedél alatt laknak évek óta. A mult hóban valami esekélység miatt összeszólalkozván Berecz János egy kalapácsot oly erővel dobott sógora arczába, hogy egy pár foga hirtelen elhagyta helyét. — A sérült jelentést tett ez ügyről, melynek tárgyalása f. hó 15-én volt, s midőn a vádlott látta, hogy a sógor e „esekélység“-ért hűvösre kerül: maga rimázkodott a törvényszék előtt, hogy sógorát mentse fel, midőn pedig a bíró figyelmeztette, hogy az ütés következtében fogait veszítvén el, szülys beszámítás alá esik, így szólott: „Ez kérem alásan ezőt sem érdemel, mert én krumplival élek, ezt pedig fog nélkül is elfogyaszthatom.“

A tiszta-eszlári esetet illetőleg új, meg új leleplezéseket közölnek a lapok. A nyomozó bíróság szakadatlanul működvén, kisütötte, hogy Kratz, Beer és Wolf mármároszigeti fakereskedőt s ezek megbízottjait vasban, f. hó 20-án Nyiregyházára kísérték, mert ezek adták át Huszthon az állhullát Smilovics tutajosnak és társainak. Elfogattak Grosz Márton és Klein Ignácz t.-eszlári lakosok, kik bűnrészességgel vádolhatnak. Valoszinűbbé kezd válni az, hogy Solymosi

Esztert a meggyilkolás után egyik bűnrésztes kamrájában ásatott el s innen a Tiszába csempeszték, hol azóta a reá erősített sulyokkal együtt beiszapoltatott Ennek következtében a Tisza medrének kikutatását buvár harang segélyével elejtették.

Füldői idyll élvezett a f. évad alatt egy fiatal ember Baltimorban, hogy az idyllteljes legyen akadt egy szép syrén is, ki az ifjut mindinkább elbűvölte. A találkozás minden vasárnap egy terebélyes fa alatt volt, melynek enyhet adó árnya elfedezte a csókot, el az ölelő karokat, s csakis egy alkalommal vettek észre egy fényképezést, ki a fürdő költőibb helyeit fényképezgette. Az illető fiatal ember alig távozik el, midőn levelet kap imádottjától, melyben könyvessepek csalhatlan jegyei közt elő van sorolva, hogy a fényképezés nemcsak őket, de a csókot és ölelést is lekapta ördögös gépével s most nyilvánosan árulgatja, s ha a hős ifju ez arczkép mindenikét meg nem szerzi az imádott szégyenében szörnyet hal. Tüstént tekintélyes összeggel terhelt levél röpült a gőz szárnyain a fényképezés után s egy terjedelmes esomag lett reá válasz. Együtt akarta az ifju szorelme hölgyével felbontani, hogy ismételgessék azt, minek tanuja a magány s a nagy hárs suttogása volt. — Örömtől dagadó szívvel siet a hölgyhöz, ki repeső szívvel fogadja. — Az olló éle alatt csakhamar szétfeszlik a burok, szétomlanak a fényképek, miknek látára hősünk elsápad s mindent feledve elrohan, mert az ügyetlen fényképező nem a vasárnapi idyll megörökítő képeket küldte el s így a syrént más ifju tartá karjai között.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetés!

525/882. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék területén levő rimaszombati kir. járásbírósnágnál üresedésbe jött lrpnoki állomásra, mely után évi 500 frt fizetés, és 100 frt lakpénz jár — a nagym. m. kir. igazságügy minisztérium f. évi 2208/I. M. E. sz. a. engedélyénél fogva pályázat hirdettetik, felhivatnak a pályázni kívánók, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványait az 1882. év július hó 15-től számítandó 4 hét alatt ezen kir. törvényszék elnökségénél nyujtsák be, a későbbben érkezendő folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1882. július 6-án.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnökhelyettes.

Magyar kir. belügyminisztértől.

Körrendelet.

34628 szám. — A tűz s egyéb balesetek alkalmával községekbe segítségül hívott tűzoltók valamint a szükséges oltó és mentő szerek szállítására nézve az összes hazai vasutak által a következő mérsékelt díjtelek engedélyeztettek. 1. Tűzoltók és azok szereinek közönséges vonatokkal való továbbításakor, az előbbiekkert koesi és kilométerenként 8 kr. 2. Külön vonatkert ha azok több mint négy koesiból s (mozdonyon kívül) nem állanak, vonatontként és kilométerenként, 1 frt. 3. Az illetékek hitelesítettnek, az ez irányu hitel kimutatás az illető parancsnok által aláírandó. Miről a törvényhatóságot tudomás s a községi hatóságok értesítése végett tudósítom.

Budapest, 1882. évi július hó 22. a miniszter helyett **Prónai József,** államtitkár.

Magyar kir. belügyminisztértől.

Körrendelet.

32103. sz. — A közmunka és közlekedési m. kir. miniszter ur f. évi május 27-én 17744. sz. a. a következő rendeletet bocsátotta ki, a távirat-feladási lapoknak f. évi aug. 1-től kezdve díjfizetés mellett való kiszolgáltatása tárgyában. Hogy a távirat-feladási lapok mostani nagymérvű pazarlásának vége vessék és a távirat feladási és kiadási lapok előállításával járó költségek a távirat igénybe vevők által fedeztetessenek, a megfelelő eddigi nyomtatványok használata és szokásban volt ingyenes kiszolgáltatása, a folyó évi július hó végével megszűnik és azok helyett a f. évi aug. 1-ső napjától kezdve, kötelező használatra, a következő új távirat nyomtatványok adatkak ki:

A) a magyar korona területén fennálló valamennyi állami és nyilvános használatra vasuti táviratnál darabonként 1 krért és 100 dbot tartalmazó esomagokban 1 frtért kaphatólag.

1. az állami táviratok feladására rózsaszínű papírra nyomtatott és 63 (a, b. vagy c.) számot jelölt feladási lapok.

2. sürgős magán táviratok feladására (melyekert a távirási díj, háromszorosan fizetendő.) zöld színű papírra nyomtatott és 61. (a, b. vagy c.) számmal jelölt feladási lapok.

3. a sürgős kivételével bármely más faju magántávirat feladására fehér színű papírra nyomtatott és 63. (a, b. vagy c.) számmal jelölt feladási lapok.

B) Ingyen kiszolgáltatásra szánya, fehér színű papírra nyomtatott és 65. (a, b. vagy c.) számmal jelölt kiadási lapok. A távirat eladójának szabadságában áll táviratát akár nyomtatott feladási lapra, akár pedig tetszése szerint választott más papírra írva adni fel, de az első esetben az állami táviratnak megfelelő színű távirat nyomtatványra kell hogy írva legyen, az utóbbi esetben pedig tartozik a feladó a nyomtatott lapert, melyre a táviratot az elfogadó táviratki hivatalnak köteles felragasztani, az 1 krnyi díjat megfizetni. Elrontott távirat-lapok vissza nem vétetnek. Hitelre elfogadott táviratoknál a feladási lap ára is hitelesítettik. Hatóságok vagy erre jogosított társulatok által a távirat feladásának és a befizetett távirási díjak igazolása czéljából két példányban, bemutatott táviratok másod példányá közönséges papírra írva mutatandó be. Ezen másod példány nyomtatott lapra nem ragasztatik fel, hanem az igazolás megtörténte után a feladónak minden díj követelés nélkül adatik vissza. Díjmentes közérdekű táviratok jövőre csak közönséges papírra írva adandók fel. Ezek szolgálati táviratokként fognak kezeltetni és mint ilyenek díjmentes nyomtatvány lapokra ragasztatni. Miről a t. hatóság tudomás, valamint alantas hatóságának és közegeinek megfelelő értesítettség végett azon figyelemzetéssel értesitem, hogy a fentebbiekre vonat-

kozólag, a közmunka és közlekedési m. kir. miniszter ur részéről kibocsátott rendeletet a Budapesti Közlöny 131. számának hivatalos részében közzé tétetett. Buda-pestén, 1882. évi június hó 19-én a miniszter helyett,

Prónay József, államtitkár.

Szerkesztői üzenetek.

Obscurusnak. Kérjük máskor is. A nyári kisdédóda ügyét illetőleg kérjük az ottani hely- és más viszonyok szempontjából önállólag tárgyalni. Ha egyéb haszna nem lenne is, de a példa vonzani fog s az általunk megpendített eszme méltóbb életet nyer.

L. J. Köszönettel vettük.
X. V. A gömőri ág. ev. egyház gyűléséről szóló közleményét tárgyalalmaz miatt a jövő számra halasztottuk.
R. Gy. Hol késik az éji homályban.

Felelős szerkesztő s laptulajdonos: **Pető Porabszki Pál.**

Nyilt tér.)*

Nyilatkozat.

A Koreny Pál és Konyha Géza urak közti beesületsértési ügy, mielőtt az bírói tárgyalás alá került volna — alperesnek a történetek feletti sajnálatának kifejezése folytán előttünk barátságos uton kiegyenlített. — Kelt Rimaszombatban, 1882. jul. 21-én.

Előttünk:

Berecz József, ifj. **Fóris Ferenc,**
Bondy Lipót, ifj. **Szabó József,**
Kalo József, ifj. **Gaskó János,**

Rozsnyó, 1882. július 20.

Tekintetes szerkesztő úr! 1882. jul. 16-án kelt becses lapjában a hírek és vegyesek között a következő ezimű cikkre akadtam: „A rozsnói biztosító banda”!

Tekintetes Szerkesztő úr! Atyám a rozsnói aljárásbíró által el-

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

fogatva már hat hét óta nyomozati fogságban ül. Az iratok már egy halmozat képeznek, melyeket ha Rimaszombatba küldve „postára” adnak — odáig kosarakban fog kelleni szállítani.

De mindennek daczára lesz-e eredménye? . . . azt a végtárgyalás fogja kideríteni.

Rozsnyó város az egész ügyről nem tud semmit, mert az aljárásbíró „zárt ajtók megett maga” írja az egyesek vallomásait — különben ismeri a tek. szerkesztő ur azt a közmondást: „ha Szentpéteren meg nem lopnak — ha Rozsnyón meg nem szólnak az egész világon keresztül melhetsz”! Es ebből megítélheti tek. szerkesztő ur, mindezen híreknek alaposágát, a melyekhez hozzájárul azon legújabb szárnyra kapott kőza és alaptalan hír, hogy a „Sas” vendéglő pinezjét a járásbírósa átadni fogja, mivel ott egy ember öletett meg, és ásatott el.

Ezek után tek. szerkesztő ur tudósítója ellen a sajtóper fentartva, bátor vagyok értesíteni miszerint ez alaposan nem gondolkozó tudósítónak minden e cikkben levő szava alaptalan és kérem a tek. Szerkesztő urat, hogy e tudósító úrnak e légből kapott s a rozsnói néptől szedett híreit becses lapjába többé a felvételre ne érdemesítse, mert: „Parturiant montes, prodiit ridiculus mus”!!!
Kiváló tisztelettel

Moscovitz Géza, jogász.

Magán-hirdetések.

565. sz.
1882.

Hirdetmény.

Rimaszombat r. t. város, városházi átalakítási munkálatát, vállalat útján határozván el kiépített, árlejtési határnapul folyó évi **július hó 26-ának d. u. 3 órája** a városháza tanácstermébe kitézik, mely határnapra vállalkozók azzal hivatnak meg: hogy az elfogadott terv, annak alapján készült költségvetés, s az árlejtési feltételek addig is a polgármesteri hivatalban megtekinthető.

Bánatpénz a vállalati 3278 frt 72 kr. összeg 5%-lisa.

Kelt Rimaszombat város rendezett tanácsának 1882. évi július 14-én tartott üléséből.

2—2

Szabó György, polgármester.

125/882. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a rimaszécsi kir. járásbírósa 1164/81. számú végzése által **Tergács András** jénei lakos ellen, **Klein Dávid** részére 297 frt 42 kr. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 498 frtra becsült 2 ökor, 2 sertés, egy tehén, egy borjú, egy székér és egy vas ekéből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Jénében leendő eszközésére határidőül 1882. évi augusztus hó 3-ik napjának délutáni 2 órája kitézetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekelt ingóságok emez árverésen, az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécsben, 1882. évi július hó 16. napján.

Vatthay Sándor,

kiküldött bírósági végrehajtó.

1663/882.

Árverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. törvszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a **F.-vályi ref. egyház** felperesnek 152 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a felső-vályi 15. 124. és 144. sz. tkben foglalt **Katona László** birtokilletőségének végreh. eljárás elrendeltek, s annak megtartására határnapul 1882. okt. 7. d. e. 10 órája Felső-Vályban a község házában kitézetik azon hozzáadással, hogy ezen határnapon azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni. — Kikiáltási ár a f.-vályi 15 szth. foglalt zálogos birtok illetményére 278 frt, a f.-vályi 124 sztk. foglalt illetményére 30 frt, a f.-vályi 144 sztk. foglalt birtokára 10 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni és a vételár az árveréstől számítandó egy hó alatt 6% kamatokkal a rszombati kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál fizetendő lesz. — Az árverési feltételek a rszombati kir. tkvi hatóságnál és a f.-vályi község előljároságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkvi hatóság Rimaszombat, 1882. április 14.

Fornét, kir. tszéki elnök.

1551/1882.

Árverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. tszék mint tkhatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **f.-vályi ref. egyház** felperesnek 147 frt 92 kr. tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végreh. árverés az alsó-vályi 11. sz. tkben foglalt **Kalás László** nevében álló birtokára elrendeltek, s annak megtartására határnapul 1882. évi október hó 2-ának d. e. 10 órája Alsó-Vályban a község házában kitézetik, mely határnapon, azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár: 855 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy ovadék képes papirokban a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési feltételek a rszombati kir. tszék mint tkhatóságnál és Alsó-Vály község előljároságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkhatóság. Rimaszombat, 1882. márczius hó 28-án.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Nagy végeladás!

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy a Cserencsényi utczában létezett

Schönfeld József-féle

féle szabó-üzletből nyilvános árverésen igen sok férfi- és gyermek-öltözéket vásároltam össze jutányos áron: — szándékom ezen tárgyaktól megválni, ennél fogva folyó évi július hó 11-én, saját üzlethelyiségemben (**főter: Sütő István féle házban**)

nagy végeladást

rendeztem, és folytatom mindaddig, míg csak ezen tárgyak ki nem fognak, mivel ujon berendezendő

férfi-szabó üzletemben

jövőre esupán oly elismert híru gyárakból szándékozom csak szöveteket vásárolni, a melyek jóság és finomság tekintetében a mélyen tisztelt közönség megelégedését megnyerendik. — Mérték utáni megrendelések a legújabb divat szerint, gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Teljes tisztelettel

Rimaszombat, 1882. július 15.

2—*

Schönfeld B.

116/882. sz.

Hirdetmény.

Dobsina rend. tanácsu városánál a **főjegyzői** állomás, halálozás folytán megürülven, — ujonnan betöltendő.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen 800 frtnyi évi rendes fizetés, 21 köbméter bükk és 52 köbméter fenyűfa járandósággal egybekötött állomást elnyerni óhajtják, miszerint kellőleg felszerelt kérvényeiket **f. 1882. évi szeptember hó 13-áig** alulirt polgármesteri hivatalnál annyival inkább nyujtsák be, mivel a később beérkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Dobsina, 1882. évi július 16-án.

Gömöry, polgármester.

883/882.

Árverési hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvszék mint tkvhatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Juhász Juditnak** 150 frt s járulékaí és a m. kir. kinstárnak 139 frt 16¹/₂kr. adó s illetéktartozás iránti végreh. ügyében, a végreh. árverelés **Usák Ferencz** uraji 2. 29. 59. 109 sztkben foglalt birtokára elrendeltek, és annak megtartására határnapul 1882. évi szeptember 30. d. e. 10 órája Uraj községben a község házában kitézetik, mely alkalomkor a kérdéses ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár 1991 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverelés megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni.

Kir. törvszék mint tkvhatóság Rimaszombatban, 1882. évi április 11.

Fornét, kir. tszéki elnök.

1225/882.

Árverési hirdetmény.

A rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Veisz Frigyes** felperesnek 59 frt 36 kr. tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végreh. árverés **Sivara Györgyné** szül. Sztruhár Judita és kkoru Sivara Mária Rimabrézói 66. sz. tkben foglalt birtokára elrendeltek s annak megtartására határnapul 1882. okt. 3. d. e. 10 órája Rimabrézón a község házában kitézetik, mely határnapon azon, ingatlanok kikiáltási áron alól is el fognak adatni. — Kikiáltási ár 471 frt 50 kr. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdete előtt bánatpénzül 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. A vételárnak fele 15 nap, másik tele 30 nap alatt a rimaszombati kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál fizetendő lesz. — Az árverési feltételek a rszombati kir. tkvi hatóságnál és a rimabrézói község előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkvi hatóság Rimaszombat, 1882. ápril hó 18.

Fornét, kir. tszéki elnök.

1842/882.

Árverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. tszék mint tkhatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **tornalyi takarékpénztár** felperesnek 200 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a végreh. árverés **Ifj. Szabary József** horkai 14. és Balog Márton jogán járó Elek Márton s neje Balog Mária horkai 45. sz. tkben foglalt birtokára elrendeltek, s annak megtartására határnapul 1882. évi szeptember hó 29. d. e. 10 órája Horkán a község házában kitézetik, mely határnapon, azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. Kikiáltási ár: a horkai 14. sztkben foglalt ingatlanokra 509 frt 50 kr., — a horkai 45. sztkben foglalt ingatlanokra 439 frt 50 kr. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tszék mint tkhatóságnál és Horka község előljároságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Kir. tszék mint tkhatóság Rimaszombat, 1882. ápril 18-án.

Fornét, kir. tszéki elnök.

1427/1882.

Árverési hirdetmény.

Rimaszombati kir. tszék mint tkhatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Ambrözy József** felperesnek 73 frt 25 kr. tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végreh. árverelés **Kovács Fábán János** fűrész 96. tkben foglalt birtokára elrendeltek, s annak megtartására határnapul 1882. évi szeptember 27-én d. e. 10 órája Fűrész községben a község házában kitézetik, mely határnapon azon ingatlanok kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár: 1092 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdete előtt a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben bánatpénzül a kiküldött kezébe letenni.

Kir. tszék mint tkhatóság. Rimaszombatban, 1882. évi márczius hó 21-én.

Fornét, kir. tszéki elnök.

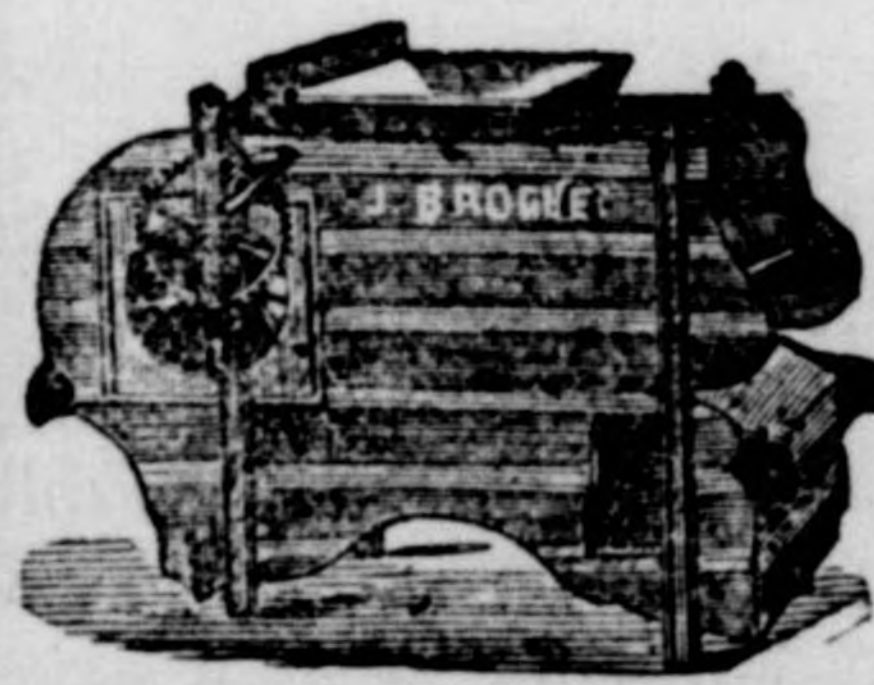
9—15

BROGLE JÓZSEF,

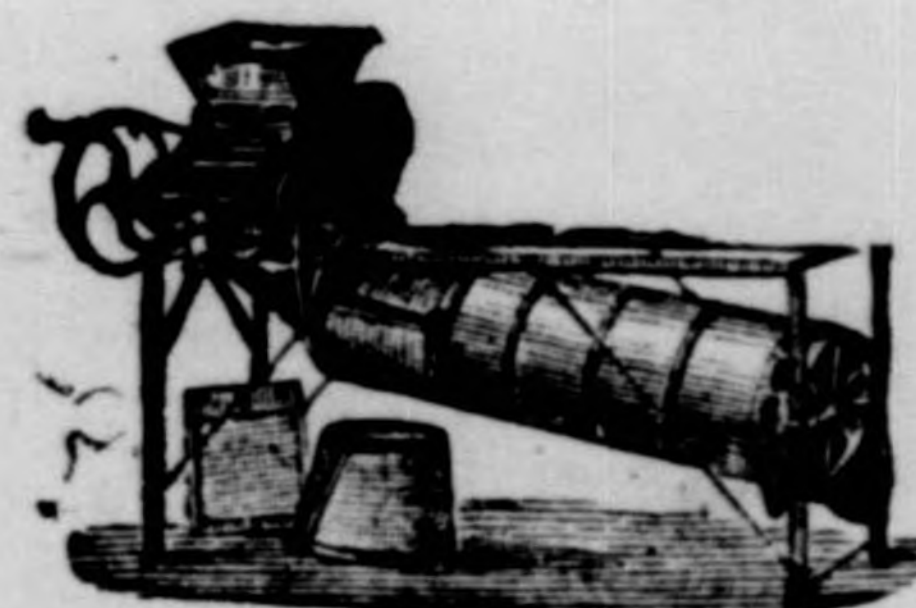
gép- és rostalemez-gyára Budapestén.

Gyár: váczit az osztr. állam vaspálya közelében. **Raktár:** váczikörut 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitétetett javított gyártmányait, mint:

Trieuröket változó rostával
Tisztítógépeket szelelővel
különlegességek **malmok**
számára 28. 466. szám alatt
szabadalmazott **hármaské-**
ket, eséplőgép-rostá-
kat, lyukasztott és ha-

sított lemezeket, vas, acél és horganyból, valamint mindennemű gazdaság gépek és szereket. — **Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmetve.**